

СОБИЙЛИК ҲАҚИДА ИМОМ МОТУРИДИЙ АСАРЛАРИДА КЕЛГАН МАЪЛУМОТЛАР ТАХЛИЛИ

<https://doi.org/10.5281/zenodo.8025462>

Содиков Жўрабек Собирбоевич

Ўзбекистон халқаро ислом академияси

“Ислом тарихи ва манбашиносиги IRCICA”

кафедраси ўқитувчиси, исломшинослик фанлари (PhD)

E-mail: jurabeksodiq@gmail.com

Аннотация.

Собийлик эътиқоди тўғрисида турли даврларга мансуб асарларда келтирилган маълумотларни қиёслаш шунни кўрсатадики, кўп ҳолларда улар ҳақида ўзаро фарқли қарашлар келтирилган. Шу сабаб бугунги кунда диншунос ва исломшинос олимлар ҳам собийлар ҳақида турлича тасаввурга эгалар. Имом Мотуридийнинг бизгача етиб келган тафсир ва ақида илмига оид икки асарида ҳам мазкур эътиқод ҳақида маълумотлар мавжуд бўлиб, уларни ўзаро қиёсий таҳлил қилиш собийлик таълимоти борасидаги чигал тушунчаларни ойдинлаштиришига хизмат қиласди.

Калит сўзлар.

Собийлик, Мотуридий, эътиқод, “Таъвилот аҳли-с-сунна”, “Китобу-т-таъвҳид”, санавийлар, монийлик.

Абу Мансур Мотуридийнинг “Таъвилот аҳли-с-сунна” тафсирида ушбу эътиқод ҳақида 2 ўринда: “Бақара” сураси 62-оят⁵⁸ ва “Хижр” сураси 44-оят⁵⁹ тафсирида маълумот берилган. Улардан бирида собийлар ҳақида қисқагина маълумот келтирилса, иккинчисида улар шунчаки жаҳаннамга киравчи тоифа сифатида эслаб ўтилади⁶⁰. “Бақара” сурасининг 62-ояти тафсирида, айтиб ўтилганидек, собийлар ҳақида қисқача маълумот мавжуд:

“Албатта, мўъминлар, шунингдек, яхудийлар, насронийлар ва собийлардан кимки Аллоҳга ва охират кунига имон келтирса ҳамда солих

⁵⁸ Мотуридий. Таъвилот аҳли-с-сунна / Бакр Тўпал ўғли таҳрири остида. – Истанбул: Дор ал-мийзон, 2005. – Ж. I. – Б. 147.

⁵⁹ Мотуридий. Таъвилот аҳли-с-сунна. – Ж. VIII. – Б . 36.

⁶⁰ Sodikov, J. (2022). Analysis of religions and beliefs in Imam Moturidi’s “Ta’wilat Ahli-s-Sunnah”. ISJ Theoretical & Applied Science, 12 (116), 1064-1067. Soi: <http://s-o-i.org/1.1/TAS-12-116-87> Doi: <https://dx.doi.org/10.15863/TAS.2022.12.116.87>. – Р. 1065.

амаллар қилса, уларга Роббилиаридан ажр бордир, уларга хавф йўқдир ва улар ташвиш ҳам чекмаслар”⁶¹.

Ушбу оят тафсирида Мотуридий собиийлар ҳақида қўйидагиларни айтади:

“Собиийлар борасида ихтилоф мавжуд. Баъзилар: уларни фаришталарга сигиниб, Забур ўқийдиганлар, бошқалар эса Осмон жисмларига сигинувчилар дейишган. Шунингдек, улар ҳақида: “Мажусийлар ва насронийлар ўртасидаги қавм, яхудийлар ва мажусийлар ўртасидаги қавм, зиндиклар мазҳабига эргашган ва Худони иккита деб билувчилар”, – деган қарашлар ҳам бор. Собиийлардан бирор китоб етиб келмаган ва бизда улар ҳақида етарли билим йўқ”⁶².

Демак, оят тафсирида собиийлар ҳақидаги беш хил қараш келтирилади. Улар қўйидагилар:

- 1) Фаришталарга сигиниб, забур ўқийдиганлар.
- 2) Осмон жисмларига сигинувчилар.
- 3) Мажусийлар ва насронийлар ўртасидаги қавм.
- 4) Яхудийлар ва мажусийлар ўртасидаги қавм.
- 5) Зиндиклар мазҳабига эргашган ва Худони иккита деб билувчилар.

Лекин, Мотуридий бу қарашларнинг ҳеч бирига ён босмайди ва тасдиқламайди. Ўзининг бу муносабатини улар ҳақида аниқ маълумот етиб келмаганилиги билан изоҳлайди. Собиийлар тилга олинган иккинчи оят тафсирида эса улар факат адашган эътиқодлар сафида зикр этилади.

Собиийлар “Китобу-т-тавхид”да факат бир ўринда тилга олинган бўлсада, улар ҳақида анча батафсил маълумот берилган:

“Собиийларнинг эътиқоди монийларнига ўхшаш бўлиб, Ибн Шабибининг айтишича улар ўртасида фарқ жуда кам. Монийликка кўра нур зулмат билан Шимолдан Жануб тарафга харакати давомида учрашади. Зулмат бўлса нур билан Жанубдан Шимол сари юриши давомида тўқнашади. Улар ўзаро учрашганда зулмат бир томондан нурга сингиб кетса, бошқа тарафларда уларнинг ҳар иккаласи ўз йўналишида давом этади. Яна уларнинг эътиқоди ҳақида Ибн Шабиб санавийлар таълимотига ўхшаш маълумотларни келтиради.

Шунингдек, уларнинг ақидасига кўра (нур ва зулмат) ўртасида, яъни уларнинг аралashiши натижасида олам ишлари бошқарилади. Агар бошқарилиш мавжуд бўлса, (нур ва зулмат) аралашуви ҳақидаги эътиқод

⁶¹ Куръони карим маъноларининг таржима ва тафсири / Абдулазиз Мансур. – Б. 10.

⁶² Мотуридий. Таъвилот ахли-с-сунна. – Ж. I. – Б. 147.

ботил бўлади⁶³. Нур ва зулмат ўртасида нима боғлиқлик бўлиши мумкин. Зулмат аслида тубан, нур эса олий бўлиб улар ўртасини ажратувчи, тўсиб турувчи куч мавжуд. Айнан ўша нарса уларнинг орасини жамлайди ва аралаштиради. Агар барча ёвузликларнинг асл сабаби уларнинг аралашуви бўлса, (нур ёки зулматнинг) иккисидан бири бошқасидан тамомила устун келиш йўлини топар эди. Акс ҳолда, эзгулик ва ёвузликни бошқарувчи ягона куч мавжуд бўлади...”⁶⁴

Шу тариқа Имом Мотуридий олдин собиийлар эътиқоди ҳақида мавжуд маълумотларни келтиради, сўнгра бу борадаги ўз мулоҳазаларини, уларга қарши далилларини айтади. Бу баҳс чуқур фалсафий-мантиқий қўриниш касб этади. Аллома мазкур эътиқодни ислом билан солиштиради, ахли сунна эътиқодини ҳар томонлама асослаб беришни ўз олдига асосий мақсад қилиб қўяр экан, суннийлик таълимотидаги ҳар бир ақидавий масалага қатъий далиллар келтиради⁶⁵.

Юқоридагилардан шуни қўриш мумкинки, Мотуридий ўз тафсиридаги собиийлар эътиқоди ҳақидаги оятларни “Китобу-т-тавҳид”да келтирилган маълумотларга эга бўлишидан олдин тафсир қилган. Бу ҳолат “Таъвилот ахли-с-сунна”нинг “Китобу-т-тавҳид”дан олдин ёзилганини кўрсатади.

Умуман олганда, собиийлар ҳақида олимнинг икки асарида келтирган маълумотлари ўзаро зид эмас. Аксинча, “Китобу-т-тавҳид” бу ўринда “Таъвилот ахли-с-сунна”да айтилган маълумотларни аниқлаштириб берган.

Ҳасан ибн Мусо айтади: “Улар олам ҳақида ихтилоф қилган қавмдир. Уларнинг илк вакиллари бирламчи модда (материя) ва Яратувчининг азалийлигини айтишади. Бошқалари эса олам кейин вужудга келган ва уни яраттан Зот эса азалий деб билишади. Улар Яратувчини оламдаги ҳеч кимга ўхшамайдиган, жоҳил бўлмаган ҳаким, ожиз қолмайдиган даражада қудратли, баҳиллик қilmайдиган даражада олийжаноб дея таърифлашади. Уларнинг айтишича: “Яратувчи фалакни тириқ, сўзловчи, эшитувчи ва қўрувчи қилиб бунёд этган. Шу боис фалак бу дунёдаги бор нарсаларни бошқаради”. Улар само (фалак)даги сайёralарни фаришталар деб аташади ва уларга ибодат қилишади...”⁶⁶

⁶³ Яъни, олим дунёни бошқарилиши учун нур ва зулмат аралашувига эҳтиёж бўлмайди, демоқчи.

⁶⁴ Мотуридий. Китобу-т-тавҳид / Бакр Тўпал ўғли ва Мухаммад Аручи таҳрири остида. – Байрут: Дор ас-садр, – Истанбул: Иршод, 2011. – Б. 241.

⁶⁵ Sodikov, J. S. (2022). Factors of application of intellectual evidence in the tafsir of Abu Mansur Moturidi “Ta’wilat ahl as-sunnah”. ISJ Theoretical & Applied Science, 04 (108), 524-527. Soi: <http://s-o-i.org/1.1/TAS-04-108-58>. – Р. 524.

⁶⁶ Самийъ Дугайм. Мавсуя мусталаҳот илм ал-калам ал-исломий. – Байрут: Мактаба Лубнан наширун, 1998. – Ж. II. – Б. 679.

Ушбу маълумот собиийларнинг осмон жисмлари ва фаришталарга сифинишларининг сабабларини очиб беради. Шунингдек, у собиийликда яккахудолик унсурлари ҳам мавжуд бўлганлигини кўрсатади. Бу жихатдан у ҳанифлик эътиқодига ҳам ўхшаб кетади. Шу боис Шахристоний собиийлик хақида тўхталар экан, уни ҳанифлик таълимоти билан ўзаро солиштиради, улар ўртасидаги ўхшаш ва фарқли жихатларни кўрсатиб беради⁶⁷.

Демак, юқоридагилардан хулоса қилиш мумкинки, собиийлик ислом арафасидаги яккахудоликка интилишнинг бир қўриниши бўлган. Шу боис у насронийлик ва яхудийлик динларидан ҳам маълум таъсирларга учраган. Самовий жисмларни илоҳийлаштириш эса уларни мажусийлик билан боғлаб турган. Натижада Мотуридий ўз тафсирида келтиргани каби, уларнинг эътиқоди хақида турли хил қарашлар шаклланган.

ФОЙДАЛАНИЛГАН МАНБА ВА АДАБИЁТЛАР:

1. Куръони карим маъноларининг таржима ва тафсири / Таржима ва изохлар муаллифи Шайх Абдулазиз Мансур. – Тошкент: Тошкент ислом университети, 2018. – 624 б.
2. Мотуридий. Таъвилот аҳли-с-сунна / Бакр Тўпал ўғли таҳрири остида. – Истанбул: Дор ал-мийzon, 2005. – Ж. I. – 464 б.
3. Мотуридий. Таъвилот аҳли-с-сунна / Бакр Тўпал ўғли таҳрири остида. – Истанбул: Дор ал-мийzon, 2006. – Ж. VIII. – 431 б.
4. Sodikov, J. (2022). Analysis of religions and beliefs in Imam Moturidi's "Ta'wilat Ahli-s-Sunnah". ISJ Theoretical & Applied Science, 12 (116), 1064-1067. Soi: <http://s-o-i.org/1.1/TAS-12-116-87> Doi: <https://dx.doi.org/10.15863/TAS.2022.12.116.87>
5. Мотуридий. Китобу-т-тавҳид / Бакр Тўпал ўғли ва Мухаммад Аручи таҳрири остида. – Байрут: Дор ас-садр, – Истанбул: Иршод, 2011. – 538 б.
6. Самийт Дуғайм. Мавсua мусталаҳот илм ал-калom ал-исломий. – Байрут: Мактаба Лубнан наширун, 1998. – Ж. II. – 772 б.
7. Абулфатҳ ибн Абдулкарим Шахристоний. ал-Милал ва-н-ниҳал. – Байрут: ал-Мактаба ал-асрия, 2000. – Ж. II. – 255 б.
8. Sodikov, J. S. (2022). Factors of application of intellectual evidence in the tafsir of Abu Mansur Moturidi "Ta'wilat ahl as-sunnah". ISJ Theoretical &

⁶⁷ Абулфатҳ ибн Абдулкарим Шахристоний. ал-Милал ва-н-ниҳал. – Байрут: ал-Мактаба ал-асрия, 2000. – Ж. II. – Б. 7, 11-41.

